

Sygn. akt IV U 204/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 kwietnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Załęska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 29 kwietnia 2021 roku w Sieradzu

odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 30 grudnia 2020 r. Nr (...)

w sprawie J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o emeryturę pomostową

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. R. prawo do emerytury pomostowej od 30 listopada 2020 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na rzecz J. R. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 204/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 30.12.2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, odmówił J. R. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie przesłanki wykonywania pracy w szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat. Do pracy w szczególnych warunkach uwzględniono 14 lat, 5 miesięcy i 2 dni od 11.11.1976 – 22.10.1980, 11.11.1982 – 31.03.1993, 1.02.2019 – 28.02.2019; do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu od 12.08.1976 – 10.11.1976 – staż w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w W., okresu odbywania służby wojskowej od 23.10.1980 – 116.10.1982, od 1.03.1999 – 31.12.2008, 1.01.2009 – 31.01.2019, 1.03.2019 – 26.07.2019, ponieważ pracodawca w świadectwie pracy nie wykazał, że praca wykonywana przez wnioskodawcę była pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

od powyższej decyzji pełnomocnik wnioskodawcy złożył odwołanie, wnosząc o przyznanie prawa do przedmiotowego świadczenia i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi, organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. R., ur. (...)

Decyzją z 28.08.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, odmówił J. R. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie przesłanek ustawowych, tj. niewykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed 1.01.1999r. oraz po 31.12.2008r. oraz nierozwiązanie stosunku pracy (**decyzja k. 9/akta ZUS**).

W odwołaniu od powyższej decyzji, w/w wnosił o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w W. Oddział w D. i przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Wskazywał, że w w/w okresie zatrudnienia wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienioną w dziale XIV poz. 25 załącznika do Rozporządzenia RM z 7.02.1983r. (sygn.. sprawy IV U 1242/19 Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy w Sieradzu uznał, że praca J. R.. w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w W. Oddział w D., po odbyciu 3 – miesięcznego stażu, uprawnia do uznania jej za pracę w szczególnych warunkach wymienioną w dziale XIV poz. 25 załącznika A do rozporządzenia RM z 1983r. oraz praca wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w D., którą wykonywał w pomieszczeniach o narzuconej technologii temperaturze powietrza poniżej 0°C, kwalifikuje się do uznania jej za pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Jednakże Pomimo zaliczenia do stażu w szczególnych warunkach powyższych w.w okresów zatrudnienia, odwołujący nie może nabyć prawa do emerytury pomostowej, bowiem pozostaje nadal w zatrudnieniu powoduje. Prawomocnym wyrokiem z 30.08.2020r., Sąd Okręgowy w Sieradzu oddalił odwołanie (**wyrok z uzasadnieniem/akta IV U 1242/19**).

J. R. pozostawał w zatrudnieniu do 30.11.2020r. (**świadcstwo pracy k. 32/akta ZUS**).

W dniu 30.11.2020r., ponownie złożył w ZUS wniosek o emeryturę pomostową (**k. 40/akta ZUS**).

Po jego rozpoznaniu, **decyzją** z 30.12.2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. powołując się na przepis art. 4 ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, odmówił J. R. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na brak wymaganego stażu szczególnego w wymiarze 15 lat.

Do pracy w szczególnych warunkach uwzględniono 14 lat, 5 miesięcy i 2 dni od 11.11.1976 – 22.10.1980, 11.11.1982 – 31.03.1993, 1.02.2019 – 28.02.2019;

do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono stażu w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w W. od 12.08.1976 – 10.11.1976 oraz służby wojskowej od 23.10.1980 – 16.10.1982, oraz okresu zatrudnienia od 1.03.1999 – 31.12.2008, 1.01.2009 – 31.01.2019, 1.03.2019 – 26.07.2019, ponieważ pracodawca w świadectwie pracy nie wykazał, że praca wykonywana przez wnioskodawcę była pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (**notatka kolegiarna k. 41 i decyzja k. 43/akta ZUS**).

W okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w W. , wnioskodawca został powołany do zasadniczej służby wojskowej, którą odbywał od 23.10.1980 – 16.10.1982. Następnie z dniem 11.11.1982r.został ponownie przyjęty do pracy na dotychczasowe stanowisko (**niesporne**).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz w postępowaniu przed organem rentowym, w tym na podstawie akt tut. sądu IV U 1242/19 dotyczących odwołania J. R. od decyzji ZUS z 28.08.2019r. Zdaniem Sądu, materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że wnioskodawca spełnił sporną przesłankę stażu szczególnego uprawniającą nabycie prawa do emerytury pomostowej. Odnośnie do podnoszonego w odwołaniu okresu stażu w (...) od 12.08.1976 – 10.10.1976, zaznaczyć należy, że okres ten był już przedmiotem oceny w postępowaniu w sprawie IV U 1242/19, co wykluczało ponowną ocenę tegoż okresu w niniejszym postępowaniu.

Sąd Okręgowy zważył:

Stosownie do art. 15zszs pkt 2 ustawy z 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID -19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i 695), w brzmieniu, określonym ustawą z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz.U.2020.875), z uwagi

na okoliczność, że postępowanie dowodowe w całości zostało przeprowadzone w oparciu o dokumenty zawarte w aktach organu rentowego, aktach sprawy, w tym opinii biegłych sądowych, zaistniały przesłanki do wydania w sprawie wyroku na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018, poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W niniejszej sprawie ZUS uwzględnił wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach 14 lat, 5 miesięcy, 2 dni od 11.11.1976 – 22.10.1980, 11.11.1982 – 31.03.1993, 1.02.2019 – 28.02.2019. Kwestią oceny była możliwość uzupełnienia stażu szczególnego o okres służby wojskowej, którą odwołujący odbywał od 23.10.1980 – 16.10.1982.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale 7 sędziów z 16.10.2013r. II UZP 6/13, że czas zasadniczej służby wojskowej odbytej w okresie obowiązywania art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 44, poz. 220, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 1974r.) zalicza się - na warunkach wynikających z tego przepisu - do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

To stanowisko znalazło akceptację w postanowieniu Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2019r. , II UK 256/18. Sąd Najwyższy zaznaczył , że w art. 3 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych wskazano, iż za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy (a więc przed 1 stycznia 2009 r.) prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej. Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 ustawy, jest więc legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 r. W tym kontekście trzeba odnieść się do argumentacji zawartej w uzasadnieniu uchwały powiększonego składu Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013 r., II UZP 6/13 (OSNP 2014 Nr 3, poz. 42). Uchwała ta odnosi się wprawdzie do prawa do emerytury w wieku obniżonym w rozumieniu ustawy emerytalnej, jednak znajduje zastosowanie również w odniesieniu do prawa do emerytury pomostowej. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym, że podstawy zaliczenia okresu służby wojskowej do okresu pracy (w tym wypadku) w warunkach szczególnych (szczególnym charakterze), należy poszukiwać nie tylko w przepisach

normujących prawo do świadczeń, ale również - a może przede wszystkim - w przepisach normujących służbę wojskową. Sąd Najwyższy zwrócił także uwagę, że pomimo kolejnych, licznych zmian redakcyjnych ustawy z 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony, w dalszym ciągu obowiązywało "wliczanie" okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień emerytalno-rentowych (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 19 maja 2016 r., II UK 275/15, LEX nr 2056876; z dnia 3 sierpnia 2016 r., I UK 283/15, LEX nr 2148646; z dnia 19 maja 2016 r., II UK 275/15, LEX nr 2056876). Zostało ono usunięte dopiero z dniem 21 października 2005 r. Wówczas wszedł w życie art. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie ustawy o służbie zastępczej (Dz. U. Nr 180, poz. 1496), który nadał nową treść między innymi art. 120 ust. 3 ustawy (do 6 sierpnia 1979 r. - art. 108 ust. 1). Należy także wskazać, za wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2013 r., I UK 544/12 (LEX nr 1383246), że dla kwalifikacji okresu zasadniczej służby wojskowej jako okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy stosować regulacje prawne obowiązujące w okresie odbywania tej służby.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, należy stwierdzić, że w omawianym zakresie ma zastosowanie ustawa z 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony RP, jako obowiązująca w czasie odbywania służby przez wnioskodawcę oraz przepisy wykonawcze do niej, w tym zwłaszcza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin. Uwzględniając fakt, że wnioskodawca po odbyciu służby wojskowej w terminie 30 dni podjął ponownie zatrudnienie na dotychczasowym stanowisku kwalifikowanym do szczególnych warunków zatrudnienia oraz podzielać przytoczone powyżej stanowisko Sądu Najwyższego, w ocenie Sądu Okręgowego okres służby wojskowej odbywanej przez wnioskodawcę od 23.10.1980 – 16.10.1982. podlega zaliczeniu do stażu szczególnego. Tym samym odwołujący legitymuje się wymaganym 15 letnim stażem szczególnym (pozostałe przesłanki nie były sporne), co uprawnia do nabycia prawa do emerytury pomostowej od daty wniosku, tj. 30.11.2020r.

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję (pkt 1 wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k. p. c, w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) (pkt 2 wyroku).